

ไม่ว่ารักทุกครั้งจะสวาทังใจ

THE BALLAD OF NEVER AFTER

ลำนำรักไร้ขีดตร

STEPHANIE
GARBER

พลอย ไชยสิทธิ์ แปล

TICK
TOCK
LITTLE
FOX

THE
BALLAD
OF NEVER
AFTER

STEPHANIE
GARBER

ลำนำรักไร้วันจบ (The Ballad of Never After)

บรรณาธิการ : ปิยะบุตร สุทธิธาดา

ผู้เขียน : Stephanie Garber

ภาพ : Maaandook

ผู้แปล : พลอย โจนส์

บรรณาธิการบริหาร

ลัจีจะ จรัสรุ่งรวีวร, อรรณพ ชันธิกุล

ผู้จัดการฝ่ายผลิต

วรพล ณีธิกุล

ออกแบบปก

ชัยรัตน์ อินทะพันธ์

จัดรูปเล่ม

อนงค์นาฏ รัตนะ

พิสูจน์อักษร

สุนหรี บรรลือศักดิ์

ประสานงานการผลิต

สุริยรัตน์ จิ๋ว, ณัฏรณัย ศรีสวัสดิ์

เทคนิคการผลิต

दनัย ยาศรี

Created By

Published By

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด

200 หมู่ 4 ชั้น 19 ห้อง 1901

จัสมินอินเตอร์เนชั่นแนลทาวเวอร์

ถ.แจ้งวัฒนะ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด

จ.นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย)

โทรสาร 0-2962-1084

ร้านค้าและตัวแทนจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 112-114

โทรสาร 0-2962-1084

สมาชิกสัมพันธ์

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 121

โทรสาร 0-2962-1084

พิมพ์ที่ บริษัท พิมพ์ดี จำกัด

30/2 หมู่ 1 ถนนเจริญาวีถิ ต.โคกขาม

อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร 74000

โทรศัพท์ 0-2401-9401

ลำนำรัก ไร้วันจบ

(The Ballad of Never After)

Copyright © 2022. THE BALLAD OF NEVER AFTER
by STEPHANIE GARBER.

Published by arrangement with The Bent Agency Inc.,
through The Grayhawk Agency Ltd.

Thai translation copyright © 2026 by IDC Premier
Co., Ltd. The moral rights of the author have been
asserted.

เครื่องหมายการค้าอื่นๆ ที่อ้างถึงเป็นของบริษัทนั้นๆ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยบริษัท
ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่ง
ของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าในรูปแบบใดๆ นอกจากจะได้รับอนุญาต
เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้จัดพิมพ์เท่านั้น

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด จัดตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ที่
มีคุณภาพสู่ผู้อ่านชาวไทย เรายินดีรับงานเขียนของนักวิชาการ
และนักเขียนทุกท่าน ท่านผู้สนใจกรุณาติดต่อผ่านทางอีเมล
ที่ infopress@idcpremier.com หรือทางโทรศัพท์หมายเลข
0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย) โทรสาร 0-2962-1084

E-Book กรกฎาคม 2569

พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม 2569

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

Stephanie Garber

ลำนำรัก ไร้วันจบ

(The Ballad of Never After)

นนทบุรี : ไอดีซีฯ, 2569.

370 หน้า

1. นวนิยายอเมริกัน
 2. พลอย โจนส์ (ผู้แปล)
- I ชื่อเรื่อง
810

Barcode 885-916-101-329-7

ราคา 420 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

มีเรื่องเล่ามากมายเกี่ยวกับตอนจบอันแสนสุข แต่มีน้อยคนนักที่จะพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น

หลังจากหัวใจแตกสลาย หลังจากความทรงจำเริ่มพร่าเลือน และหลังจากที่ใครบางคนเริ่มตระหนักว่าความรักอาจไม่เพียงพอที่จะเปลี่ยนโชคชะตาได้

อิวานเจลิน ฟ็อกซ์เคยเชื่อว่าคำสาปคือสิ่งที่น่ากลัวที่สุดในโลก แต่ในดินแดนแห่งนี้ความทรงจำที่สูญหายอาจอันตรายยิ่งกว่า และบางครั้ง สิ่งที่โหดร้ายที่สุดไม่ใช่การสูญเสียใครสักคนไป หากแต่เป็นการได้อยู่ใกล้กับเขา... โดยที่เขาไม่มีวันเป็นของเรา

The Ballad of Never After ล่านรัก ไร้นิรันดร์ ไม่ใช่เรื่องราวของความรักที่สมบูรณ์แบบ หากแต่เป็นเรื่องราวของหัวใจที่ยังคงเลือกที่จะรัก แม้จะรู้ว่าปลายทางอาจไม่มีวันลงเอยอย่างงดงาม

Stephanie Garber ยังคงร้อยเรียงโลกแห่งแดนเหนือได้อย่างงดงามราวกับความฝัน และเจ็บปวดราวล่านรักอันแสนเศร้า ทุกหน้ากระดาษเต็มไปด้วย

เวทมนตร์ คำสาป จุมพิต และความรู้สึกที่ค่อยๆ กัดกินหัวใจอย่างเชื่องช้า

สำนักพิมพ์ชันเดิร์สก็ยินดียิ่งที่จะได้พาผู้อ่านกลับเข้าสู่แดนเหนือแสนสง่า
อีกครั้ง ดินแดนที่เรื่องเล่าอาจกลายเป็นจริง และหัวใจที่แตกสลายอาจยังคง
เต้นต่อไป แม้จะเต็มไปด้วยรอยร้าว

เราหวังว่าผู้อ่านจะได้ตกหลุมรัก ได้ปวดร้าว และได้เฝ้าภาวนาไปพร้อมกับ
ตัวละครเหล่านี้อีกครั้ง รวากับกำลังฟังลำนำบทเดิมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทั้งที่รู้อยู่แก่ใจ
ว่ามันจะไม่มีความจบลงอย่างมีความสุข

เพราะบางครั้ง เรื่องราวที่ยากจะลืมที่สุด ก็คือเรื่องราวที่ไม่มีวันเป็นจริง

ด้วยรัก จากแดนเหนือ
Sundae Publishing

จากผู้แปล

เรื่องราวที่เหมือนเทพนิยายของอิวานเจสัน ฟ็อกซ์ดำเนินมาถึงเล่มที่สองแล้ว การผจญภัยเพื่อค้นหาความสุขชั่วนิรันดร์ของเธอได้พาเราไปเจอกับเหล่า เทพชะตา แวมไพร์ คำสาป ทางลับ ชุมประตูปริศนา อาณาจักรใต้ดิน คาถา และสิ่งมหัศจรรย์อีกมากมาย หากใครคิดว่าเล่มแรกสนุกแล้ว ขอบอกว่าเล่มสอง สนุกยิ่งกว่า ตื่นเต้นยิ่งกว่า และเร้าใจจนอยากอ่านให้จบในคราวเดียวเลยด้วยซ้ำ

การทำงานของผู้แปลในเล่มสองราบรื่นมากค่ะ เพราะความสนุกของ เนื้อเรื่องโดยแท้ ขณะที่แปลไปก็ลื่นไปจนลากยาวได้อย่างสิ้นไหล ผู้เขียนคือ คุณสเตฟานี การ์เบอร์วางโครงเรื่องได้อย่างแยบยลและดึงดูดเราเข้าสู่เนื้อหา อย่างมีชั้นเชิง ยิ่งเราเดินตามอิวานเจสันเข้าไปในโลกอันเร้นลับมากเท่าไร ก็ยิ่ง รู้สึกผูกพันกับตัวละครและบรรยากาศของเรื่องมากขึ้นเท่านั้น นี่คือเสน่ห์จาก ปลายปากกาที่หาได้ยากโดยแท้

ผู้แปลอยากขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับทีมงานสำนักพิมพ์ชั้นเดผู้น่ารัก
ทุกคนที่เอื้ออารีต่อกันมาตลอด ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อนฝูงที่ยอมทนกับ
ผู้แปลในช่วงที่ก้มหน้าก้มตาทำงานจนไม่สนใจโลก และอยากกอดผู้อ่านทุกคน
จริงๆ ที่ให้ใจและเชื่อใจพลอย โจนส์เสมอ พลอยมาถึงจุดนี้ไม่ได้จริงๆ ถ้าไม่มี
ทุกคน

เรื่องราวของอิวานเจลินกำลังเข้มข้น ดั่งนั้นอย่ารอช้าค่ะ อ่านกันต่อเลย
ดีกว่า แล้วอย่าลืมส่งต่วยใจเล็กๆ เตรียมไว้ด้วยนะคะ อย่าหาว่าผู้แปลไม่เตือนละ

ด้วยรัก ณ กาลครั้งหนึ่ง
พลอย โจนส์

ไปหาเออร์ฟ

เมอริริวด

หมู่บ้านเมอริริวด

ป่าเมอริริวด

ปราสาทเมอริริวด

การเดินทาง

ที่ลิ้ม

ที่พักสำหรับนักเดินทาง

และนักผจญภัย

หุบห้วงกาล

ปราสาทสเลาจารย์เตอร์วู้ด

แผนที่แสดง
ที่ตั้งของ
ปราสาทสเลาจารย์เตอร์วู้ด
ในแผนที่ด้านล่าง
จะมีเครื่องหมาย

ไม่ลง

ในแดนเหนือแสนสง่า

สำหรับใครก็ตาม
ที่เคยกลัวว่าอาจไม่ได้พบรักแท้

ข้อความเตือนใจ

อิวาเนกลินที่รัก

สุดท้ายแล้วเธอจะได้พบเขาอีกครั้ง และเมื่อถึงวันนั้น
จงอย่าโดนเขาหลอก อย่าเคลิ้มไปกับลัทธิมทรงเสน่ห์
ของเขา ดวงตาสีฟ้าแสนเหลือเชื่อของเขา หรืออาการที่
ทอ้งไส้ของเธอปั่นป่วนตอนเขาเรียกเธอว่าจิ้งจอกน้อย
นั้นไม่ใช่ชื่อที่เรียกขานด้วยความรัก แต่เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง
ของการครอบงำ

แม้หัวใจของแจ็กส์อาจเต้นอยู่ แต่มันไร้ความรู้สึก
หากเธอหนีอยากเจอใจเขาอีกครั้ง ก็ขอให้จดจำทุกสิ่งที่เขา
เคยทำไว้ให้ดี

จำไว้ว่าเขาคือคนที่วางยาพิษพอลโล เพื่อให้เธอ
โดนจัดฉากว่าเป็นฆาตกร แล้วจะได้มีคุณสมบัติตรง
ตามคำพยากรณ์เก่าแก่ มันคือคำพยากรณ์ที่จะเปลี่ยน
ตัวเธอเป็นกบฏแฉเพื่อเปิดชุมวาโลรี นั่นคือทั้งหมดที่
เขาต้องการ เขอยากเปิดชุมวาโลรี ในอนาคตเขาอาจ
ทำตัวใจดีกับเธอในบางโอกาส เพื่อหาทางป้อนหัวเธอให้
เปิดชุมประตูนั้น อย่ายอมทำตามเด็ดขาด

จงจดจำสิ่งที่เขาเคยบอกเธอในวันนั้นบนรถม้าให้ดี
เขาเคยบอกว่าตัวเองเป็นเทพชะตาและเธอก็เป็นแค่
เครื่องมือสำหรับเขา อย่าปล่อยให้ตัวเองลืมนึกว่าแจ็กส์
เป็นใครหรือรู้สึกสงสารเห็นใจเขาขึ้นมาอีก

หากเธอต้องเชื่อใจใครสักคน ขอให้เชื่อใจพอลโล
ตอนที่พระองค์ฟื้นคืนมา เพราะพระองค์จะฟื้นฟูเธอ
เธอจะหาทางช่วยพระองค์ได้ และเมื่อเธอทำได้จึงเชื่อมั่น
ว่าพวกเขาจะพบกับความสุขชั่วนิรันดร์ ส่วนแจ็กส์ก็จะ
ได้รับผลกระทบที่ทำได้

โซคตินะ

อิวานเกลีน

เธอจบจดหมายที่เขียนถึงตัวเองพร้อมกับสวดหายใจลึก จากนั้นก็ปิดฝักมันด้วยซีฟิ่งสีทองหยดหนา พร้อมเขียนข้อความกำกับไว้ด้วยว่า *เพื่อเธอสิมเรื่อง
ที่เจ้าชายแห่งหัวใจเคยทำได้แล้วนี่ก็อยากเชื่อใจเขาอีกครั้ง*

เพิ่งผ่านมาได้เพียงวันเดียวหลังจากเธอรู้เรื่องการหักหลังครั้งล่าสุดของแจ็กส์ เขาวางยาพิษอพอลโลผู้เป็นพระสวามีใหม่หมาดของเธอในคืนแต่งงาน การหลอกลวงทั้งหมดยังคงเป็นผลที่สดใหม่ ดูเหมือนเป็นไปไม่ได้เลยที่อีวานเจลินจะกลับมาเชื่อใจแจ็กส์ได้อีกครั้ง แต่เธอรู้ว่าหัวใจของตัวเองมักคาดหวังสิ่งที่ดีที่สุด เธอเชื่อว่าคนเราเปลี่ยนแปลงกันได้ เธอเชื่อว่าชีวิตของทุกคนเหมือนเรื่องเล่าที่ไม่มีตอนจบตายตัว ดังนั้นอนาคตของทุกคนจึงมีความเป็นไปได้ไม่สิ้นสุด

แต่อีวานเจลินก็ไม่อาจยอมให้ตัวเองคาดหวังกับแจ็กส์หรือยกโทษให้เขาสำหรับสิ่งที่เขาทำกับเธอและอพอลโล

อีกทั้งเธอจะไม่มีวันช่วยแจ็กส์เปิดซุ้มวาโลรีเด็ดขาด

พวกวาเลอร์ซึ่งเป็นราชวงศ์แรกของแดนเหนือแสนสง่าได้สร้างซุ้มประตูแห่งนี้เป็นเส้นทางสู่สถานที่ซึ่งเรียกว่าวาโลรี ไม่มีใครรู้ว่าในนั้นมีอะไร เพราะเรื่องเล่าของแดนเหนือเป็นสิ่งที่ไม่อาจเชื่อถือได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากคำสาปที่ติดมากับเรื่องเล่าเหล่านั้น บางเรื่องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไม่ได้หากไม่ยอมให้กระดาศลุกเป็นไฟ บางเรื่องก็ออกจากแดนเหนือไม่ได้ และหลายเรื่องมีเนื้อหาเปลี่ยนไปทุกครั้งที่มีคนนำไปเล่าขาน จนกลายเป็นเรื่องราวจากปากต่อปากที่เชื่อถือได้น้อยลงตามกาลเวลา

เมื่อก้าวถึงเรื่องเล่าเกี่ยวกับวาโลรีนั้นมีสองเรื่องเล่าที่ขัดแย้งกัน เรื่องเล่าหนึ่งบอกว่าวาโลรีคือหีบสมบัติที่เก็บของขวัญเวทมนตร์อันยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกวาเลอร์เอาไว้ เรื่องเล่าอีกแบบอ้างว่าวาโลรีเป็นคุกเวทมนตร์ที่ขังมนตราเหนือธรรมชาติทุกรูปแบบ รวมถึงสิ่งชั่วร้ายที่พวกวาเลอร์สร้างไว้ด้วย

อีวานเจลินไม่รู้ว่าตัวเองเชื่อเรื่องเล่าเรื่องไหนกันแน่ แต่เธอไม่คิดจะยอมให้แจ็กส์ได้ยื่นมืออันเย็บเหนียวของเขาไปแตะต้องทั้งเวทมนตร์อันล้ำค่าหรือสัตว์ประหลาดเวทมนตร์แน่นอน

เจ้าชายแห่งหัวใจเป็นตัวอันตรายมากพอแล้ว แอมเธอยังโกรธเขามากด้วย เมื่อวานหลังจากกระแคะระคายว่าแจ็กส์อาจเป็นคนวางยาอพอลโล อิวานเจลินก็ส่งความคิดออกไปว่า *ฉันรู้แล้วว่าคุณทำอะไรลงไป*

จากนั้นทหารยามก็คุมตัวแจ็กส์ออกจากโรงหมาป่า เธอประหลาดใจเมื่อเขายอมจากไปโดยไม่ขัดขืนหรือพูดอะไรสักคำ แต่เธอรู้ว่าเขาจะกลับมา เพราะเขายังไม่จบกับเธอ แม้ว่าเธอจะจบกับเขาแล้วก็ตาม

อิวานเจลินหยิบจดหมายที่เพิ่งเขียนถึงตัวเองก่อนจะเดินไปอีกฟากของห้องพัก แล้ววางจดหมายทิ้งไว้บนหิ้งเหนือเตาผิงโดยหันด้านที่ปิดผนึกชี้ฝั่งออกมา เธอต้องการแน่ใจว่าจะเห็นคำเตือนนี้หากมันจำเป็นขึ้นมาอีกหน

ภาค ๑

ความโหดเหี้ยม
ของคำสาป

มีประตูบานหนึ่งอยู่ลึกเข้าไปในห้องสมุดหลวงของโถงหมาป่า ซึ่งไม่มีใครเคยเปิดมันมาหลายร้อยปีแล้ว เคยมีคนพยายามจุดไฟเผา ฟันด้วยขวาน และสะเดาะกลอนด้วยกุญแจเวทมนตร์ แต่ไม่มีใครทำให้เกิดแม้แต่รอยขีดข่วนบนประตูตึ่ตึงบานนี้ได้ บางคนบอกว่ามันล่อเลียนพวกเขา บนส่วนที่เป็นไม้ตรงกลางบานประตูมีหัวหมาป่าสวมมงกุฎประดับอยู่ มีคนสาบานว่าหมาป่านี้ยัมเยาะไล่เมื่อความพยายามของพวกเขาล้มเหลว หรือไม่ก็แยกเขี้ยวคมหากมีใครใกล้จะเปิดประตูที่ไม่มีวันยอมเปิดบานนี้ได้

อิวานเจลิน พ็อกซ์ก็เคยลองเปิดมันมาแล้ว เธอตั้งและกระซอกมือจับเหล็ก แต่ประตูก็ไม่ยอมเปิด ทั้งในตอนนั้นและก่อนหน้านั้น แต่เธอก็หวังว่าตอนนี้มันน่าจะแตกต่างจากเดิมแล้ว

อิวานเจลินหวังเก่งมาก

เธอยังเปิดประตูเก่งมากด้วย แค่อยดเล็ดลงไปด้วยความเต็มใจเพียงหยดเดียว เธอก็ปลดผนึกประตูได้ทั้งหมด

อย่างแรก เธอต้องแน่ใจก่อนว่าไม่โดนแอบมอง หรือสะกดรอย หรือตามติด

โดยบุรุษขายรายจอมลออกลงผู้ชอบกินแอปเปิลและชื่อของเขาที่เธอไม่ยักนึกถึงด้วยซ้ำ

อิวานเจลินเหลือบมองข้ามไหล่ แสงสว่างสีเหลืองอ่อนของตะเกียงขับไล่เงามืดใกล้เคียงให้หายไป แต่หนังสือที่เรียงรายในห้องสมุดหลวงของโงธหมาปาก็ยังคงดูขมุกขมัวในยามราตรี

เธอขยับตัวไปมาอย่างวิตกกังวลและทำให้แสงตะเกียงวูบไหว อิวานเจลินไม่เคยกลัวความมืดมาก่อน ความมืดมีไว้สำหรับดวงดาว ความฝัน และเวทมนตร์ที่เกิดขึ้นในช่วงคั่นระหว่างวัน ก่อนพ่อแม่จะเสียชีวิตเธอยังเคยดูดาวกับพ่อแม่ ฟังแม่เล่านิทานท่ามกลางแสงเทียน อิวานเจลินไม่เคยหวาดกลัวมันมาก่อนเลย

แท้จริงแล้วสิ่งที่เธอกลัวไม่ใช่ความมืดหรือช่วงเวลากลางคืน แต่เป็นอาการขนลุกเหมือนมีแมงมุมไต่อยู่บนสะบัก อาการนี้เกิดขึ้นตั้งแต่เธอก้าวออกจากห้องพักเพื่อทำภารกิจปลดผนึกประตู เธอหวังว่าประตูบานนี้จะพาเธอไปเจอวิธีรักษาพอลโลผู้เป็นพระสวามีของเธอ

ความรู้สึกประหลาดนี้บางเบามาก ในตอนแรกเธอเลยปล่อยให้ตัวเองคิดไปว่ามันเป็นแค่ความหวาดระแวง

ไม่มีใครตามเธอมาหรอก

เธอไม่ได้ยินเสียงฝีเท้าสักหน่อย

จนกระทั่ง...

อิวานเจลินมองเข้าไปยังส่วนที่มืดมิดของห้องสมุด ที่ซึ่งมีดวงตาอันไม่ใช่ของมนุษย์จ้องตอบกลับมา มันเป็นสีฟ้าเหลือบเงิน สว่างไสวและเจิดจ้าเหมือนดวงดาวที่ระเบิดออกมา เธอคิดว่าที่มันสว่างเช่นนั้นมันมีไว้เพียงเพื่อหลอกหลอนเธอ แต่อิวานเจลินรู้ว่าแม้มันดูระยิบระยับในตอนนี้อย่างไรก็ตามมันจะทำให้ความมืดมิดกลับสว่างไสวและล่อใจเธอให้วางตะเกียงลง เธอก็ไม่อาจเชื่อใจมันได้ และเธอก็ไม่อาจเชื่อใจเขาได้

แจ็กส์ เธอพยายามไม่นึกถึงชื่อเขา แต่ก็ไปไม่ได้เลยขณะมองดูเขาเดินเยื้องย่างออกมาจากความมืดสลัว ด้วยท่าทางที่ดูเฉื่อยชาแต่ทว่าก็มั่นใจและ

หล่อเหลาดังเช่นเคย เขาเคลื่อนไหวราวกับความมืดควรวาดกลัวเขา

ความรู้สึกวาบแปลบเลื่อนจากสะบักมาปกคลุมแขน ราวกับโดนลูบไล้
อย่างน่าขนลุกลงไปจนถึงรอยแผลเป็นรูปหัวใจหักดวงหนึ่งที่ยังเหลืออยู่ มัน
สลับร้อนแล้วเย็นตบๆ ราวกับโดนแจ็กส์ก็คดีย่ำลงไปตรงนั้นอีกครั้ง

อิวานเจลินจับตะเกียงไว้แน่นราวกับมันเป็นดาบ

“ไปให้พ้นนะแจ็กส์” เธอเพิ่งให้ทหารยามคุมตัวเขาออกไปเมื่อสองวันก่อน
นี่เอง เธอหวังว่าเขาจะจากไปให้นานกว่านี้ ถ้าจากไปตลอดกาลได้ก็ยิ่งดี “ฉันรู้แล้ว
ว่าคุณทำอะไรลงไปและฉันไม่อยากเห็นหน้าคุณอีก”

แจ็กส์สอดมือเข้าไปในกระเป๋ากางเกง เลื้อยสีเทาเหมือนคว้นบุหรืของเขา
สอดชายไว้หลวมๆ แขนเสื้อถูกดึงขึ้นมาเผยท่อนแขนเพรียว ส่วนกระดูกที่คอ
ก็หายไปหลายเม็ด ตอนนั้นผมยุ่งเหยิงของเขาเป็นสีทองแทนที่จะเป็นสีน้ำเงินเข้ม
อันล่อลวงใจ เขาก็เลยดูเหมือนหนุ่มเลี้ยงม้าผู้บ้าบิ่นมากกว่าเทพชะตาผู้เจ้าเล่ห์
แต่อิวานเจลินรู้ว่าเธอไม่อาจปล่อยให้ตัวเองลืมนวลตัวตนที่แท้จริงของแจ็กส์
เขาทั้งหมดมุ่น ดึงดัน และปราศจากทั้งคุณธรรมและสติโดยสิ้นเชิง

เรื่องเล่าบอกว่าจุมพิตของแจ็กส์ฆ่าทุกคนได้ยกเว้นคนรักที่แท้จริงของเขา
และขณะที่ค้นหาเธอผู้นั้น เขาก็ได้ทั้งซากศพเรียงรายไว้เป็นทาง อิวานเจลินเคย
ไว้เพียงสาจนเชื่อว่าเจ้าชายแห่งหัวใจน่าจะเข้าใจหัวใจที่แตกสลาย เพราะหัวใจ
ของเขาก็เคยแตกสลายซ้ำแล้วซ้ำเล่าขณะตามหารักแท้ แต่ตอนนี้เธอเข้าใจ
กระจ่างแจ้งแล้ว เขาต่างหากคือคนที่ทำให้คนอื่นใจสลาย เพราะเขาไม่รู้จักวิธีที่จะรัก

แจ็กส์พูดเสียงนุ่มนวล “ฉันเข้าใจถ้าเธอจะไม่พอใจ...”

“ถ้างั้นหรือ” อิวานเจลินพูดแทรก “คุณวางยาพระสวามีของคุณนะ!”

แจ็กส์ยกไหล่อย่างไม่ใส่ใจนัก “ฉันไม่ได้ฆ่าเขาสักหน่อย”

“นั่นไม่ได้ช่วยให้มันดีขึ้นเลย” เธอพยายามควบคุมเสียงไม่ให้แตกพร่า

เธอเพิ่งรู้ตัวตอนนี้เองว่าใจส่วนหนึ่งยังแอบหวังว่าแจ็กส์อาจเป็นผู้บริสุทธิ์
แต่เขาไม่ได้พยายามจะปฏิเสธด้วยซ้ำ เขาไม่ใส่ใจที่พอลโลอยู่ในสภาพแทบ
ไม่ต่างจากซากศพ เหมือนที่เขาไม่ใส่ใจตอนที่อิวานเจลินกลายเป็นหิน

“เธอต้องเลิกเอามาตรฐานของมนุษย์มาวัดความเป็นฉันสักที” แจ็กส์พูดเสียงยานคาง “ฉันเป็นเทพชะตานะ”

“นั่นคือสาเหตุที่ฉันไม่อยากเห็นหน้าคุณ ตั้งแต่ฉันเจอคุณ รักแรกของฉันก็กลายเป็นหิน ตัวฉันเองก็กลายเป็นหิน จากนั้นฉันยังกลายเป็นนักโทษหลบหนี โดนคนมากมายพยายามฆ่า แอมคุณยังวางยาพระสวามีของฉันอีก...”

“เธอเคยพูดเรื่องนั้นไปแล้ว”

อิวานเจลินกลิ้งตา

แจ็กส์ถอนใจแล้วเอนตัวพิงชั้นหนังสือที่อยู่ใกล้เคียง ราวกับความรู้สึกของเธอไม่ต่างอะไรจากการจาม เป็นสิ่งที่จะผ่านไปอย่างรวดเร็วหรือหลบเลี่ยงได้ เพียงแค่ก้าวออกไปให้พ้นทาง “ฉันจะไม่ขอโทษเรื่องที่เป็นตัวเองหรอกนะ แอมเธอยังงงใจลืมนิดๆว่าก่อนเราจะเจอกัน เธอยังเป็นแค่เด็กกำพร้าผู้ร่ำรวยที่ใจสลายและมีพี่สาวต่างบุพการีผู้ชั่วร้าย แต่หลังจากฉันก้าวเข้ามา เธอก็กลายเป็นวีรสตรีผู้เป็นที่รักแห่งวาเลนดา ได้แต่งงานกับเจ้าชาย แอมยังกลายเป็นเจ้าหญิงอีกต่างหาก”

“เรื่องเหล่านั้นเกิดขึ้นเพราะมันตอบสนองความต้องการที่บิดเบี้ยวของคุณได้นะสิ” อิวานเจลินโกรธจัด ทุกสิ่งที่เขาทำให้เธอก็เพื่อหลอกใช้เธอเปิดชุมวาโลรี “เด็กยังดูแลของเล่นได้ดีกว่าที่คุณทำกับฉันด้วยซ้ำ”

ดวงตาของแจ็กส์หริ่ง “ฉันทำไมเธอไม่แทงฉันล่ะจ๊ะจอกน้อย คินนั้นในห้องเก็บศพนั่น ฉันก็โยนมีดสั้นให้เธอแล้วนี่ แอมฉันยังอยู่ใกล้พอให้เธอใช้มันได้ด้วย” สายตาของเขาเปล่งประกายด้วยความขบขันที่สดใหม่ขณะหลุบตามองคอเธอ ตรงตำแหน่งที่ปากของเขาเคยอ้อยอิ่งอยู่เมื่อสามคืนก่อน

เธอหน้าแดงเมื่อความทรงจำเกี่ยวกับฟันและลิ้นของเขานวนผิวเธอผุดขึ้นมา โดยที่เธอไม่ต้องการ คินนั้นเขาโดนซื้อแวมไพร่เล่นงาน ส่วนเธอก็โดนพิษความเขลาเข้าอย่างจัง

เธอรังอยู่กับเขาทั้งคืนเพื่อช่วยเบี่ยงเบนความสนใจให้เขา ไม่ให้เขาไปดูเดลิคตมนุษย์จนกลายเป็นแวมไพร่ ถึงสุดท้ายเขาจะไม่ได้ทำแบบนั้นแต่มันก็ตึงตูด

ความสงสารเห็นใจไปจากเธอแทน แจ็กส์เล่าเรื่องหญิงสาวผู้ทำให้หัวใจของเขาเต้นอีกครั้ง เธอคือเจ้าหญิงโดนาเทลลา เธอควรเป็นรักแท้เพียงหนึ่งเดียวของเขา แต่แทนที่เจ้าหญิงโดนาเทลลาคะยอมรับบทบาทร้าย พระองค์กลับเลือกคนอื่นแล้ว ปักมีดเข้าที่กลางอกของแจ็กส์

หลังจากได้ยินเรื่องนั้น อิวานเจลินก็เริ่มมองแจ็กส์เป็นเจ้าชายแห่งหัวใจ ผู้นำสงสารที่เธอเคยไปขอความช่วยเหลือในตอนแรก แต่แจ็กส์แตกสลายไปทั้งตัว แบบที่ไม่มีหัวใจเหลืออยู่เลย และเธอก็ต้องเลิกหวังว่าเธอจะเป็นอะไรมากกว่านั้น ได้เสียที

“ฉันทำพลาดในคืนนั้นที่ห้องเก็บศพ” อิวานเจลินขจัดความเขินอายออกไปจากใบหน้าและมองสบกับดวงตาคมม่นุญช์ของแจ็กส์ “แต่ถ้าฉันมีโอกาสอีกครั้ง ฉันจะแทงโดยไม่ลังเลเลย”

เขายิ้มเยาะ เผยลักยิ้มที่ไม่ควรมี “ฉันเกือบนึกอยากพิสูจน์คำกล่าวอ้างของเธอแล้วสิ แต่เธอจะต้องทำมากกว่าสร้างบาดแผลหากอยากกำจัดฉัน” แจ็กส์หยิบแอปเปิลสีขาวสว่างออกมาจากกระเป๋าสลัดแล้วเริ่มโยนมันเล่น “ถ้าเธออยากให้ฉันออกไปจากชีวิตตลอดกาลจริง ๆ ก็ช่วยฉันหาชิ้นส่วนที่หายไปและเปิดซุ้มวาโลรีสิ จากนั้นฉันสัญญาว่าเธอจะไม่เห็นฉันอีกเลย”

“แม้ฉันอยากให้มันเป็นแบบนี้มากแค่ไหน ฉันก็ไม่มีวันเปิดซุ้มประตูนั้นให้คุณ”

“แล้วถ้ามันเป็นการทำเพื่ออพอลโลล่ะ”

อิวานเจลินรู้สึกเจ็บแปลบขึ้นมาเมื่อนึกถึงเจ้าชาย แล้วความโกรธที่มีต่อแจ็กส์ก็คุกรุ่นขึ้นมาอีกครั้ง “อย่าบังอาจพูดชื่อพระองค์นะ”

แจ็กส์ยิ้มกว้างขึ้น ดูพึงพอใจอย่างประหลาดเมื่อเห็นเธอโกรธ “ถ้าเธอยอมช่วยฉัน ฉันจะปลุกเขาให้ฟื้นจากสภาวะชะงักงัน”

“ถ้าคุณเชื่อจริงๆ ว่าฉันจะทำแบบนั้น คุณก็หลอกตัวเองแล้ว” การต่อรองครั้งแรกระหว่างเธอกับแจ็กส์คือจุดเริ่มต้นของเรื่องยุ่งยากทั้งหมดนี้ เธอจะไม่ต่อรองกับเขาอีก ไม่ร่วมมือกับเขาอีก ไม่ทำอะไรกับเขาอีกแล้ว “ไม่ต้องมีคุณฉัน

ก็ช่วยยอพลโลได้ ฉันค้นพบวิธีอื่นแล้ว” อิวานเจลินเชิดคางไปยังประตูห้องสมุดที่ปิดผนึกอยู่ มันยังคงอยู่ในเงามืดครึ่งหนึ่ง แต่สาบานได้ว่าเธอเห็นหัวหมาป่าที่สวมมงกุฎยิ้มร่ากับรู้ว่าเธอคือผู้ที่เปิดผนึกของมันได้ในที่สุด

แจ็กส์มองประตูครึ่งหนึ่งแล้วหัวเราะเบาๆ อย่างยั่วเย้า “เธอคิดว่าจะเจอวิธีช่วยยอพลโลในนั้นรี”

“ฉันรู้ว่าจะเจอ”

แจ็กส์หัวเราะอีกครั้ง คราวนี้น้ำเสียงด่าดิงกว่าเดิมจนน่าขนลุกก่อนที่เขาจะกัดแอปเปิลอย่างร่าเริง “บอกฉันแล้วกันถ้าเธอเปลี่ยนใจ จิ้งจอกน้อย”

“ฉันจะไม่เปลี่ยน...”

เขาจากไปก่อนเธอจะพูดจบ สิ่งเดียวที่ยังหลงเหลืออยู่คือเสียงหัวเราะมาดร้ายที่ดังกังวาน

แต่อิวานเจลินไม่ยอมถอยใจ เธอรู้มาจากบรรณารักษ์ชราว่าประตูบานนี้จะพาไปพบกับหนังสือและเรื่องเล่าทั้งหมดที่หายไปของราชวงศ์วาเลอร์ แม้ราชวงศ์แรกของแดนเหนือจะเป็นมนุษย์ แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าทุกคนมีพลังอันน่าทึ่ง ว่ากันว่าไฮโนรา วาเลอร์ ผู้เป็นราชินีองค์แรกของแดนเหนือเป็นผู้เฒ่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล อิวานเจลินมีเหตุผลที่ดีมากให้เชื่อไว้ในบรรดาเรื่องเล่าที่อยู่อีกฟากของประตูบานนี้จะมีเรื่องเกี่ยวกับการรักษาของพระนาง ซึ่งหวังว่าคงรวมถึงวิธีช่วยใครบางคนจากสภาวะชะงักงันด้วย

อิวานเจลินดึงมิดลันของเธอออกมา มิดเล่มนี้มีด้ามประดับอัญมณีซึ่งอัญมณีขาดหายไปหลายเม็ด แท้จริงแล้วมันเป็นของแจ็กส์ เป็นมิดเล่มเดียวกับที่เขาเคยโยนให้เธอในคืนนั้นที่ห้องเก็บศพ เขาทิ้งมันไว้ที่นั่นในตอนเช้าและเธอก็ยังไม่แน่ใจว่าทำไมถึงเก็บมันขึ้นมา เธอไม่ได้อยากเก็บมันไว้ ไม่อยากอีกต่อไปแล้ว แต่ก็ไม่มีเวลาหามิดเล่มอื่นมาแทน อีกทั้งมันยังเป็นวัตถุแหลมคมที่สุดเท่าที่เธอจะหาได้ด้วย

เพียงสะกิดด้วยมิดลันเพียงครั้งเดียวก็เรียกเลือดสีแดงให้ซึมออกมาได้แล้ว เธอกดมันเข้ากับประตูแล้วกระซิบบว่า “ช่วยเปิดที”

กลอนประตูลายออกในพริบตา ตามมาด้วยลูกบิดที่หมุนตามราวรั้ว
แรงต้าน

เป็นครั้งแรกในรอบหลายร้อยปีที่ประตูบานนี้เหวี่ยงเปิด
แล้วอิวานเจสึนก็เข้าใจทันทีว่าทำไมแจ็กส์ถึงหัวเราะ

อิวานเจลินก้าวเท้าผ่านเข้าประตูไป แล้วพื้นใต้เท้าของเธอก็พังครืนลง รวากับรองเท้าของเธอเหยียบลงไปบนขนมปังกรอบแทนที่จะเป็นหิน ความหวังของเธอก็ไม่ต่างกัน มันแหลกละเอียดลงอย่างรวดเร็ว

ห้องนี้ควรมีชั้นหนังสือเกี่ยวกับพวกวาเลอร์ มีคำตอบสำหรับคำถามของเธอ มีวิธีรักษาเจ้าชายอพอลโล แต่กลับมีเพียงอากาศขมุกขมัวที่พัดวนเป็นวงรอบซุ้มประตูหินอ่อนที่สลักเสลาไว้อย่างอลังการ

อิวานเจลินหลับตาลงก่อนจะลืมตาขึ้นอีกครั้ง รวากับว่าการที่เธอกะพริบตาจะขับไล่ซุ้มประตูให้หายไป แล้วหนังสือล้ำค่าเหล่านั้นก็จะปรากฏมาแทนที่ น่าเศร้าที่การกะพริบตาของอิวานเจลินไม่มีเวทมนตร์เจือปนอยู่

ถึงอย่างนั้นเธอก็ยังไม่ยอมถอดใจ

ในอาณาจักรเมริเดียนที่เธอเคยอยู่ ซุ้มประตูแบบนี้อาจเป็นแค่หินโค้งที่แกะสลักอย่างวิจิตรบรรจงเพื่อประดับตกแต่ง มันใหญ่พอสำหรับล้อมรอบประตูบานคู่ได้ แต่ที่นี่คือแดนเหนือแสนสง่า ซุ้มประตูกลายเป็นสิ่งที่แตกต่างไปโดยสิ้นเชิง ซุ้มประตูของที่นี่คือประตูเวทมนตร์ที่ถูกสร้างไว้โดยพวกวาเลอร์